

МОЛИТВАТА НА ЯВИС

Как да стигнем до благословения живот

от Брус Уилкинсън

превод от английски: Димитър Працинков
2002

Съдържание

Предговор	3
Глава 1 Малка молитва, голяма награда	4
Глава 2 Тогава защо да не се помоля?	4
Глава 3 Да живеем велик живот за Бога	7
Глава 4 Докосване на величието	10
Глава 5 Да пазим наследството в безопасност	14
Глава 6 Добре дошли в почетния списък на Бога	17
Глава 7 Да станем като Явис	19

Предговор

Драги читателю,

Искам да те науча да се молиш с една смела молитва, на която Бог винаги отговаря. Тя е кратка, състои се само от едно изречение с четири части и е забутана в едно рядко четено място от Библията, но аз съм убеден, че съдържа ключът към живот, който е извънредно харесван от Бога.

Тази молитва коренно промени това, което очаквах от Бога и онова, което изживявам ежедневно благодарение на Неговата сила. Всъщност, хиляди християни, които прилагат тези истини наблюдават чудесата, които редовно стават в живота им

Ще се присъединиш ли към мен, за да изследваме заедно молитвата на Явис?

Надявам се, че ще го направиш.

Брус Уилкинсън

Глава 1

Малка молитва, голяма награда

Явис призовав Богът на Израел

Малката книжка, която държите в ръцете си разказва за онова, което се случва, **когато обикновените християни решат да заживеят необикновеният живот, който Бог ни обещава**. Моята собствена история започна в една кухня, обзаведена с жълти шкафове, докато тежките капки на тексаския дъжд удряха по прозореца. Заедно с жена ми Дарлин прекарвахме все повече време в молитви и разговори за онова, което предстоеше да се случи с нас. Накъде трябваше да насочим своята енергия, страст и обученост? Какво искаше Бог да направим като семейство? Стоях в кухнята и си мислех за предизвикателството, което чух няколко дни от проповедника в семинарията д-р Ричард Сюз: “Каква е най-голямата ви мечта за собствения

ви живот? Запишете се да бъдете “гимпер” заради Бога.” Както ни обясни Сюз, “гимпер” е човек, който винаги прави малко повече от онова, което се изисква или очаква от него. Например, при производството на мебели, да бъде човек “гимпер” означава върху тапицерията да се поставят онези довършителни елементи, които са белег за качество и стойност. Като пример за подобно поведение Д-р Сюз посочи най-късата биография, описана в Библията: *“А Явис беше най-много почитан между братята си”* (1Лет.4:9). Явис искал да прави все повече и повече за Бога и както виждаме в края на ст.10, Бог удовлетворил молбата му.

Край на стиха. Край на тази история от Библията. Докато гледах към прозореца, а навън валише пороеен дъжд, аз се помолих: *“Боже, искам да бъда “гимпер” заради Тебе”*. Но се запитах: *“Какво точно беше направил Явис, за да се издигне над останалите си съвременници? Защо Бог е отговорил на молитвата му? Каква беше причината, поради която Бог въобще е включил миниатюрният профил на Явис в Библията?”* Може би мислите ми бяха предизвикани от поройния дъжд, който се изливаше по прозорците. Внезапно вниманието ми отмина текста на ст.9. Взех Библията си и прочетох следващия стих 10 – молитвата на Явис. Нещо в неговата молитва би трябвало да обясни тази загадка. Така би трябвало да бъде. Придърпах стола си към жълтия шкаф, наведох се над Библия, многократно препрочетох молитвата и с цялото си сърце исках да разбера какво бъдеще е предвидил Бог за такъв обикновен човек като мен. На следващата сутрин аз се молих с молитвата на Явис, дума по дума. На следващия ден също. И на следващия ден също. Тридесет години по-късно все още не съм спръл. Ако ме попитате какво друго изречение – освен моята молитва за спасение – най-много и най-дълбоко е променила живота и служението ми, аз ще ви отговоря, че това е молитвата на “гимпера” наречен Явис, който все още се помни не заради това, което е направил, а заради онова, за което се е молил и заради онова, което се е случило след тази молитва.

В страниците на тази малка книжка искам да ви запозная с изумителните истини, съдържащи се в молитвата на Явис, за да ви благословят и да ви подготвят да очаквате изумителните начини, по които Бог ще ѝ отговаря *като постоянна част от живота ви*. От къде знам, че тази молитва ще окаже толкова голямо влияние върху живота ви? От собствения си опит и от разказите на стотици хора от цял свят, с които съм споделял тези принципи. И нещо още по-важно, молитвата на Явис представя същността на могъщата воля на Бога за вашето бъдеще. Освен това тя показва, че вашият Баща иска да ви даде много повече от онова, за което въобще бихте пожелали да го помолите. Просто попитайте човек като Явис, който в миналото си е мислил, че няма никакво бъдеще.

Чудото на наследствеността

Някой е казал, че хората се различават много малко по своя характер, но тази малка разлика е причината за огромните различия в житейската им съдба. Явис не е бил високопоставен, като героите от Стария Завет Моисей или Давид, нито пък е бил в светлините на прожекторите като описаните в Деяния на апостолите ученици на Христос, които са преобърнали съдбата на целия свят. Но едно нещо е сигурно: Малката разлика в живота му е породила всички останали различия.

Може би си мислите, че Явис е някакво чудо на наследствеността или че е Малкият Велик Човек от Библията. Вие ще откриете, че името му е скрито в една от най-малко четените книги на Библията. Първите девет глави на 1Летописи са пълни с официалното родословно дърво на еврейските племена, като се започне от Адам и преминавайки през хилядолетията се стигне до връщането на Израел от робството. Това наистина е отегчително четиво! Дългите списъци с непознати и трудни имена – повече от 500 на брой – са в състояние да накарат и най-храбрият изучаващ Библията да се откаже да ги чете.

Да вземем за пример 1Лет.4. *“Юдови синове: Фарес, Есрон, Хармий, Ор и Совал ...”* И това е само началото. *“Яата, Ахумая, Лаада, Езраел, Есма, Едвас, Аселефония ...”* Няма да ви се разсъжда, ако внезапно затворите тази книга и вземете в ръцете си устройството за дистанционно управление на телевизора. Но останете с мене. Защото след 44 изброени имена в тази глава, внезапно се появява един разказ: *“А Явис беше най-много почитан между братята си; и майка му го нарече Явис (Скръбен), като думаше: Понеже го родих в скръб. И Явис призова Израилевия Бог, казвайки: Дано действително ме благословиш, и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с мене, и да ме пазиш от зло, та да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска”* (1Лет.4:9-10)

В следващия стих все едно, че нищо не се е случило продължава списъка на племето на Юда: *Хелуви, Мехаира, Естон ...* Нещо в този Явис е накарало историка да прекъсне монотонното изброяване, да прочисти гърлото си и да смени тактиката си: *“А, почакайте малко. Просто трябва да узнаете нещо за един човек, наречен Явис, който се е издигал с цяла глава над останалите!”*

Каква е била тайната за непомръкватата репутация на Явис? Можете да търсите от началото до края на Библията както направих аз, но няма да намерите друга информация освен тази, която се намира в горните два кратки стиха. Според нея:

- Животът на този човек е започнал нечувано лошо.
- Той се молил с една необикновена молитва, дълга само едно изречение.

- Нещата в живота му са завършили необикновено добре.

Може да се направи ясна връзка между молитвата и резултата от нея. Нещо свързано с простата и директна молитва на Явис към Бога е променило живота му и оставило непроменен белег в книгите от Библията, описващи историята на Израел: **“Дано действително ме благословиш и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с мене, и да ме пазиш от зло, та да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска”** На пръв поглед може да си кажете, че тези четири молби са искрени, разумни и даже благородни, но не са чак толкова забележителни. Но под повърхността на всяка от тях се крие един много важен принцип, действащ в посока, която е обратна на посоката, в която обикновено са насочени мислите ни. В следващите страници искам да ви покажа колко драматично всяка една от молбите на Явис може да повлияе върху собствения ви живот.

Живот отвъд ограниченията

Кога за последен път Бог е работил в живота ви по такъв начин, че вие без всякакво съмнение да разбирате, че Бог е направил това? Кога за последен път сте видели в живота ви постоянно да се извършват чудеса? Ако сте като повечето християни с които съм се срещал, вие не знаете как да поискате Бог да ви благослови по този начин и даже още по-вече, стига да го помолите. Това което ще споделя с вас от много години отваря живота на великите хора на Бога, за да работят за Негова прослава. Наскоро бях в Далас, за да преподавам пред 9.000 човека за благословенията на Явис. По-късно на вечеря един от присъстващите ми каза: “Брус, слушах те да проповядваш за посланието на Явис преди 15 години и от тогава не съм спрял да се моля с тази молитва. Промените, които преживях са толкова съществени, че просто никога не съм спрял да се моля.” От другия край на масата друг човек потвърди казаното. Той каза, че се моли с молитвата на Явис от 10 години със същите резултати. Човекът, който седеше до него, сърдечен хирург от Индианаполис каза, че се моли от 5 години. Аз им казах: “Приятелю, аз се моля с молитвата на Явис през повече от половината от живота си!”

Тъй като четете тази книга, аз вярвам, че споделяте желанието ми да стигнете до живот, който ще бъде по-славен за Бога. Това не означава, че искате другите да се стремят към нещо по-малко, но вас няма да ви задоволи нищо друго освен най-пълното благословение от Бога. Когато застанете пред Него, за да получите оценката му за живота си, най-голямото ви желание е да чуете: “Много добре си направил!” **Приятелю, Бог наистина притежава нечувани благословии, които е подготвил за тебе.** Знам, че в сегашното егоистично време това звучи невъзможно, даже притеснително и подозрително. Но въпреки това постоянната любящата воля на Бога за живота ви е да искате изобилие от Него. Ако притежавате малко решителност и вяра, вие можете с увереност да гледате от днешния ден в бъдещето и да очаквате, че небесния ви Отец ще ви отрупа с благословиите си.

Мислете за това по следния начин: Вместо да стоите на брега на реката и да се молите за чаша вода, за да утолява ежедневно жаждата ви, вие ще направите нещо немислимо: ще кажете тази къса молитва и ще скочите в реката! В този момент ще позволите да ви понесат любовните течения на Божията милост и сила. Великият план на Бога ще ви обгради и ще ви понесе напред, за да заживеете извънредно важния и задоволителен живот, който Той очаква да живеете.

Глава 2

Тогава защо да не се помоля?

Дано действително ме благословиш

Представете си, че се намирате на планински семинар, посветен на темата за повишаване на качеството на християнския живот. По време на семинара всеки от участниците се среща с своя наставник. Вашият наставник е около 70 годишен и е започнал да служи на Бога още когато не сте бил роден. Първата сутрин, на път за духовете, вие минавате покрай стаята му. Вратата не е затворена и вие виждате, че той е коленичил и се моли. Вие се питате: **“Как ли започва молитвата си този ветеран на вярата?”** Спирате се и тихичко се приближавате до вратата. Дали се моли за съживление? Дали се моли за гладните хора по света? Дали се моли за вас? Но вместо това чувате следното: **“Господи, първото за което искам да те помоля тази сутрин е да ме благословиш!”**

Смутен от такава егоистична молитва, вие продължавате пътя си към духовете, за да се изкъпете. Но докато нагласявате температурата на водата за къпане, една мисъл ви идва в главата. Това е толкова очевидно, че не можете да повярвате, че не сте се досетили по-рано: **“Великите мъже на вярата мислят по начин, който е различен от начина, по който мислят останалите хора.”**

Когато се обличате и отивате на закуска, вие сте сигурен, че това е така. Вие считате, че причината, поради която някои мъже и жени на вярата се издигат над останалите е, че те мислят и се молят по различен начин в сравнение с хората около тях.

Възможно ли е Бог да иска вие да бъдете “егоист” в молитвите си? Постоянно да искате все повече и повече от своя Господ? Срещал съм толкова много искрени християни, които приемат, че е белег на незрялост да се мисли по този начин. Те предполагат, че ще изглеждат неучтиви или лакоми, ако молят Бога да ги дари с твърде много благословии. Може би и вие мислите по същия начин. Ако това е така, искам да ви покажа, че подобна молитва не е егоистична, както би могло да изглежда, а е извънредно духовна и е точно този вид молба, който нашият Бог желае да чува от нас.

Първо, нека по-подробно да разгледаме историята на Явис.

Не болка и скръб, а печалба

Доколкото знаем, Явис е живял в южен Израел след завземането на Ханаанската земя по време на Съдиите. Той е произхождал от племето Юда и станал забележителен вожд на своя клан. Но въпреки това, историята му започва с името му: *“И майка му го нарече Явис (скръб, болка), като думаше: Понеже го родих в скръб.”* (1Лет. 4:9) Дали това ви звучи като началото на някакъв обещаващ живот?

Раждането на всички бебета е придружено с известна болка, но нещо свързано с раждането на Явис е отишло отвъд обичайното и то дотолкова, че майка му решила да го увековечи чрез името на своя син. Защо? Може би бременността или раждането са били твърде тежки? Може би раждането е било седалищно? Може би болката на майката е била емоционална – било защото бащата на детето може да я е изоставил по време на бременността ѝ, било защото е умрял, било защото семейството е изпаднало в такава финансова криза, поради което перспективата да се изхранва още едно гърло е предизвиквала в нея само страх и безпокойство?

Само Бог знае със сигурност каква е причината за болката на тази нещастна майка. Не че вида на тази причина е бил толкова важен за младия Явис. Той израснал с име, което всяко момче би мразило. Представете си, че трябваше да прекарате детството си като изгърпявате подмятанятията и ежедневните напомняния за нежеланото си появяване на този свят и такива подигравателни въпроси като: “И така, млади човече, какво си е мислила майка ти, когато е определяла името ти?”

Но въпреки това, най-тежкият товар свързан с името на Явис е бил свързан с начина, по който то е определяло бъдещето му. В Библейските времена човекът и името му били толкова неразривно свързани, че да бъде лишен човек от името му било равносилно на това да бъде убит. Често пъти определянето на името изразявало желание или предсказание за бъдещето на детето. Например, **Яков означава “измамник”**, едно “добро име” за биографията на този патриарх. В книгата Рут 1:1-2 се казва, че **Ноемин и съпругът ѝ нарекли синовете си Маалон и Хелеон. В превод тези имена означават “хилав, слаб, нищожен” и “линеещ, въздишаш, скърбящ.”** И точно такива били тези синове. И двамата умрели скоро след като се оженили. **Соломон означава “мир”** и като потвърждение, той се превърнал в първия цар на Израел, който никога не е воювал. Името “скръб, болка” не е предвещавало нищо добро за бъдещето на Явис. Независимо от лошите си перспективи, Явис намерил начин да ги избегне. Докато растял, той чувал за Бога на Израел, който освободил предците му от робството, който ги спасявал от могъщи врагове и ги въвел в земята на изобилието. Към момента, когато станал зрял мъж, Явис вярвал и страстно се надявал, че този Бог ще извърши чудеса и ще го дари с нови неща. Тогава защо да не го помоли за някое от тях? И точно това направил Явис. Той се молил с най-голямата и с най-невероятната молитва: *“Дано действително ме благословиш ... !”*

Харесвам настоятелността и личната му беззащитност, която прозира в тази молитва. На иврит да се употреби думата “действително” е равносилно на това да се поставят 5 удивителни знаци в края на изречението или да се напише една молба само с главни букви и да се подчертае. Представям си как Явис стои пред една масивна врата във висока до небето стена. Притиснат от мъката на своето минало и от безводието на своето настояще, той вижда пред себе си само отговора “невъзможно” – за него няма бъдеще. Но като издигнал ръцете си към небето, той извикал: *“Отче Господи! Моля те да ме благословиш! И това което искам да кажеш, че те моля много да ме благословиш!”*

След произнасянето на последната дума от тази молитва започва една трансформация. Явис чува силен трясък. След това скърцане. После огромната врата се отваря и пред него се разкрива огромен и широк хоризонт, покрит с полетата на благословиите. И Явис прави крачка напред в другия живот.

Благословиите не се дават, за да ги пренебрегваме

Преди да можем с увереност да молим Бог да ни благослови, **ние трябва ясно да разберем значението на думата “благословия.”** Често пъти чуваме думите “благословия” и “благославям.” Молим Бога да благослови мисионерите, децата и храната, която ядем. Баба ви употребява тази дума, когато ви чуе да кихате. Не е чудно, че значението на думата “благославям” е дотолкова разводнено, че се е превърнало в

шаблонен израз като “Пожелавам ти добър ден.” Не е чудно, че сега много християни не се стремят толкова страстно да получат благословията на Бога, колкото се е стремил Явис!

Според Библията, да благославям означава да се моля за свръхестествена услуга. Когато се молим за Божиите благословии, ние не се молим за нещо, което можем да вземем за себе си. Ние искаме да получим чудесната и неограничена доброта, която само Бог има силата да познава и да ни дава. Този вид богатство е описано в Пр.10:22: “*Благословието Господно обогатява; и трудът на човека не ще притури нищо.*”

Забележете една ясно изразена черта от молитвата на Явис за благословение: *Той оставил изцяло на Бога правото да решава какъв вид благословии да му даде, кога да му ги даде и как Явис ще ги получи.* Този вид пълна вяра в добрите намерения на Бога към нас няма нищо общо с с популярното разбиране, че човек трябва да моли Бога за Кадилак, за шестцифрен доход или за нещо друго, което е намерил начин да получи като изгода от връзката си с Господа. Вместо това благословията на Явис фокусира като лазерен лъч *очакванията ни за собственото ни бъдеще единствено в онова, което Бог иска да ни даде.* Когато се стремим към благословиите на Бога като към най-голямо богатство в живота ни, ние се хвърляме безрезервно и изцяло в реката на Неговата воля, Неговата сила и Неговите цели за нас. Всички останали наши нужди са от второстепенно значение в сравнение с това, което ние наистина искаме – да се предоставим изцяло на онова, което Бог се опитва да направи в нас, чрез нас и около нас за Своя прослава.

Нека да ви кажа за един гарантиран страничен продукт от искрения стремеж към благословиите на Бога: животът ви ще започне да се отличава с извършваните в него чудеса. От къде знам това? Защото Той е обещал това и аз съм го виждал да се случва в собствения ми живот! Силата на Бога да постига велики неща внезапно установява, че във вас няма пречки за нейното действие. Вие се движите в Неговата посока. *Вие се молите точно за това, което желае Бог.* Внезапно лишени от пречки сили на небесата могат да започнат да изпълняват безпогрешната воля на Бога и то чрез вас. Вие ще бъдете първият, който ще забележи това! Но има една тайна.

Г-н Джонс отива на небето

Какво ще направите, ако установите че днес Бог е искал да ви изпрати 23 тайни благословии, а вие сте получили само една? Според вас, на какво би се дължало това?

Има една малка приказка за г-н Джонс, който умрял и отишъл на небето. Свети Петър го очаквал край вратата, за да го разведе. Докато се удивлявал на красотата на златните улици, на прекрасните сгради и на хора на ангелите, които Петър му показал, г-н Джонс забелязал едно старо на вид здание. Според него то приличало на огромен склад, тъй като нямало прозорци и имало само една врата. Когато помолил да влезе вътре, Петър се опитал да го разубеди: “Ти наистина не би искал да видиш това, което е вътре,” казал той на новодошлият. Г-н Джонс се зачудил: “Защо би трябвало да има някакви тайни на небето? Каква е тази невероятна изненада, която ме очаква там?” Когато официалната обиколка завършвала той продължавал да се чуди, поради това отново помоли за позволение да види какво има в това здание. Накрая Петър се съгласил. Когато отворил вратата, г-н Джонс се втурнал вътре. Оказало се, че огромната сграда била пълна с рафтове от пода до тавана, разположени в редици и всичките били пълни с бели кутии, привързани с червени панделки. Г-н Джонс се зачудил гласно: “На всички тези кутии има имена.” След това се обърнал към Петър и го попитал: “Дали и аз имам такава кутия?” “Да, ти имаш такава кутия,” отговори му Петър и се опитал да го спре, “но ако я ... “ Обаче г-н Джонс вече се втурнал да намери кутията си, търсейки по азбучния ред, в който били разположени кутиите. Петър вървял след него и поклащал съжалително главата си. Той настигнал г-н Джонс точно когато отвързвал червената панделка от своята кутия и отворил капака ѝ. Когато погледнал вътре, за момент той се ориентирал за съдържанието ѝ, а след това въздъхнал тежко, така както Петър бил чувал да въздишат и много други преди него. Оказало се, *че в бялата кутия с името на г-н Джонс се намират всички благословии, които Бог искал да му даде, докато той бил на земята, ... но г-н Джонс никога не пожелал да ги получи.*

В Мат.7:7 Исус обещава: “*Искайте и ще ви се даде.*” А в Як.4:2 се казва: “*Нямате, защото не молите Бога да ви даде.*” Въпреки, че няма ограничения пред добротата на Бога, ако вчера не сте се молили Бог да ви благослови, днес вие няма да получите всичко онова, което е било предвидено да притежавате. Ето в това се състои тайната – ако не молите Бог да ви благослови, вие губите онези благословии, които идват при вас само когато помолите Бога за тях. По същия начин по който един баща, който е бил ощастливен да има син се моли да бъде благословен, по същия начин и вашия небесен Отец изпитва удоволствие да отговаря щедро, когато повече от всичко останало се стремите да получите Неговите благословии.

В природата на Бога е да благославя

Може би си мислите, че името ви е просто друг синоним на болката и страданието или че като наследството от семейството си сте получили само дългове. Но това просто означава, че не се чувствате като кандидат за благославяне. Или може би вие сте един от онези християни, които си мислят, че след като

веднъж бъдат спасени, благословиите на Бога ще започнат да се изсипват върху тях в предварително определен порядък, независимо от онова, което правят, без от тях да се изискват допълнителни усилия. Или може би сте изпаднали в положението да водите двустранно счетоводство на отношенията си с Бога. В сметката на получаваните от вас благословии вие имате една колона на направените от вас вноски (добри дела) и друга колона за получените благословии. Дали наскоро Бог не е бил необикновено щедър към вас? В такъв случай вие може би си мислите, че не трябва да очаквате да получите нещо от Него, че трябва да го молите за малко неща, за да балансирате сметките си с Него. Може би даже си мислите, че Той въобще не ви обръща внимание в момента или че от своя страна изравнява сметката си с вас, като ви изпраща някоя беда.

Подобен начин на мислене е грях и е капан! Когато Моисей казал на Бога на планината Синай: *“Покажи ми, моля, славата Си”* (Изх.33:18), той се е молел за по-интимно разбиране на Бога. В отговор Бог се описал като: *“Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилства от милост и с вяроност”* (Изх.34:6)

Невероятно! Самата природа на Бога е на притежава доброта и то в такова изобилие, че тя прелива от него в нашия недостоеен живот. Ако си представяте Бога по някакъв друг начин, тогава ви призовавам да промените начина си на мислене. Защо не вземете решение за цял живот всеки ден да молите Бога да ви благослови и след като е готов да го направи, защо не го молите да ви благослови много? Божието изобилие бива ограничавано само от нас, а не от Неговите ресурси, сила или желание да ни дава. Явис е бил благословен просто защото е отказал да позволи на каквато и да е преграда, човек или мнение да стои високо от природата на Бога. **А природата на Бога е да благославя.**

Запознаването с любезността на Бога в записаната в Библията история на Явис е **доказателство, че е важно не това което сте, нито това което претендирате че сте, а това което ви е “предопределено” да бъдете.** Това което е важно е да знаете какъв искате да бъдете и да се стремите да го постигнете. Чрез една проста молитва на вярата вие можете да промените бъдещето си. Може да промените това, което ще се случи с вас след една минута.

Глава 3

Да живеем велик живот за Бога

Дано разшириш пределите ми

Следващата част от молитвата на Явис – **молитвата за повече територия** – това е мястото, където молите Бога да разшири територията на живота ви, **за да упражнявате по-голямо влияние за Негова прослава.** Както от контекста, така и от резултатите от молитвата на Явис можем да видим, **че в молбата му има нещо повече от обикновеното желание за по-голям имот.** Явис се молил за по-голямо влияние, за повече отговорности и за повече възможности да работи **за прослава на Бога на Израел.**

В зависимост от версията на превода на Библията която четете, думата “територия” може да бъде преведена като “крайбрежие” или “граница.” За Явис и неговите съвременници тази дума е носела същото емоционално влияние като влиянието, която са имали думите “двор” или “межда” върху поколения американски заселници. **Тя говори за собственост върху някаква територия, в която има достатъчно място за растеж.**

По времето на Явис част от близката история на Израел е била свързана с завладяването на Ханаанската земя под ръководството на Исус Навин и разделянето на Обещаната Земя на дялове между израелските племена. Когато извикал към Бога: “Увеличи територията ми!”, Явис в това е влагал смисъла на тогавашните обстоятелства, тъй като е стигнал до заключението: **“Със сигурност съм роден за нещо повече от това, което имам!”** Подобно на фермер или овчар, той огледал територията, на която е било разположено семейството му, обходил с поглед границите на имота си, преценил потенциалните си възможности и взел решение: “Господи, вземи всичко, което си поставил под мой контрол и го разшири.”

Ако Явис работеше на Уол Стрийт, той може би щеше да се помоли така: “Боже, увеличи стойността на инвестиционните ми портфейли.” Когато разговарям с президенти на компании, аз често им говоря за този конкретен начин на мислене. Когато директорите-християни ме питат: “Правилно ли е да моля Бога да увеличи бизнеса ми?” аз им отговарям: “Разбира се!” **Ако вършите работата си по Божия начин, не само е правилно да молите за повече, но Бог очаква да Го молите за разширение на бизнеса си. Вашият бизнес е територията, която Бог ви е поверил.** Той иска да гледате на нея като на забележителна възможност да докосвате живота на хората, на обществото на бизнесмените и да разширявате света за Божия прослава.

Когато молите Бога да разширява възможностите ви, това Му доставя удоволствие. (Коментар: Но не трябва да забравяме, че заедно с разширените възможности вървят и разширените отговорности пред Бога. Защото ние работим за Божията прослава, а не за нашата собствена прослава. Много лесно можем за попаднем в това изкушение. Д.Пр.)

Да предположим, че Явис е съпруга и майка. Тогава молитвата ви може да бъде следната: “Господи, увеличи семейството ми, дари ме с прекрасни отношения с най-близките ми хора, умножи славата Си чрез влиянието ми върху моето семейство.” Домът ви е единствената и най-могъща арена на земята за промяна на нечий живот заради Бога. Защо Той да не иска да бъдете силна жена заради Него?

Няма значение каква е професията или работата ви, най-висшата форма на молитвата на Явис за по-голяма територия може да звучи по следния начин: **“Боже мой и Царю мой, моля те да разшириш възможностите и влиянието ми по такъв начин, че да докосвам живота на хората за Твоя прослава. Позволи ми да правя повече за Тебе!”** Когато се молите по този начин, живота ви ще стане доста вълнуващ.

Преместване на границите

Преди няколко години по време на семинар в един голям християнски колеж в Калифорния аз предложих на студентите да се молят с молитвата на Явис за повече благословии и по-голямо влияние. Предложих на 2000-те студенти да си поставят за цел служение, което е достойно за репутацията на техния колеж. “Защо не разгледате глобуса и не си изберете някой остров,” казах им аз. “Когато го изберете, съберете един екип от студенти, наемете един самолет и завладейте този остров за Бога.”

Някои студенти не бяха съгласни. Други се питаха дали не съм полудял. Но почти всички ме слушаха. Аз настоявах. Казах им, че съм ходил на остров Тринидад и съм видял колко голяма нужда има там от подобно завладяване и добавих: “Трябва да попитате Бога дали е съгласен да идете на остров Тринидад и да наемете един самолет ДС-10.”

В първия момент нямаше желаещи. Но все пак предложението ми предизвика вълнение и стимулиращи обсъждания. **Установих, че повечето студенти жадуват да употребят смислено времето и талантите си, но не са сигурни от къде да започнат.** Обикновено изтъкваха, че им липсват умения, пари, смелост или шанс. Прекарах по-голямата част от времето на семинара в задаването на въпроса: *Ако Богът от небесата ви обича безгранично и иска във всеки миг да бъдете в Неговото присъствие и ако Той знае, че небето е много по-добро място за вас, **тогава защо ви е оставил на земята?*** Разговарях с много студенти и им разяснявах, че според мен библейският отговор на този въпрос е следния: ***Защото Бог иска да разширяваме границите си и да завладяваме нови територии за Него – може би някой остров – и да достигаме до хората за Негова прослава.***

Бог работеше. Няколко дни след като се върнах от този семинар, аз получих писмо от един студент. Той ми съобщаваше, че заедно със своя приятел Дейв решили да молят Бога да ги благослови и да разшири границите им. В конкретния случай се молели през следващата неделя Бог да им предостави възможност да свидетелстват пред губернатора на щата. Двамата взели спалните си чували, качили се в една стара кола, изминали 600 км до столицата на щата и почукали на различни врати. В писмото се казваше: “Когато в неделя вечерта се върнахме от Сакраменто, обобщението на резултатите от пътуването ни беше следното: Ние споделихме вярата си с двама служители от бензиностанции, с четири човека от охраната, с един началник от Националната Гвардия, с един директор на Отдел по здравеопазването и образованието на щата Калифорния, с началника на патрула по контрол на движението по магистралата за Калифорния, със секретаря на губернатора и накрая със самия губернатор. **Тъй като Бог е този, който ни прави да растем, ние сме благодарни за вашето предложение!**”

Но това беше само началото. През следващите седмици и месеци семинарията беше обхваната от видение за завладяване на по-голяма територия. През есента екип от студенти разработи голям мисионерски проект за следващото лято. Те го нарекоха “Операция Явис.” Целта на проекта беше: да се събере екип от самофинансиращи се семинаристи, да се наеме един пътнически самолет и да се отиде до остров Тринидад за лятно мисионерско служение.

И те наистина изпълниха този проект. 126 студенти се записаха като доброволци. Към момента на отлитането си от Лос Анжелис всички места в самолета бяха заети. Операция Явис завела на острова екипи от мисионери, готови да служат чрез драматизации, обучение в неделно Библейско училище, музика и посещения по домовете. Президента на колежа нарече “Операция Явис” най-значителното мисионерско мероприятие в историята на колежа.

Двама студенти бяха помолили Бога да разшири територията им и Той го направи! Една малка молитва промени границите на картата и оказа влияние върху живота на хиляди хора.

Мисля си, че това е моята длъжност

Молитвата на Явис е революционна молба. Точно така, както е крайно необичайно да се чуе някой да се моли: “Боже, благослови ме!” така е рядкост да се чуе човек, който да се моли: “Боже, моля те, дай ми по-

голямо служение!” Повечето от нас считат, че животът им вече е твърде натоварен. Но когато започнем с вяра да се молим за по-голямо служение, тогава започват да се случват удивителни неща. Тъй като възможностите пред вас се увеличават, по един свръхестествен начин се увеличават и способностите ви и ресурсите, с които разполагате. **Веднага започвате да усещате удоволствието, което изпитва Бог от вашата молитва и Неговия стремеж да постига велики неща чрез вас.**

На вратата ви ще се появят хора или ще седнат на съседната маса до вас. Те ще започнат да говорят неща, които са изненадващи даже за тях самите. Те ще търсят нещо – без да са сигурни какво – и ще очакват вие да им отговорите.

Аз наричам тези срещи дължностите на Явис. Спомням си първият път, когато се молих да получа такава дължност. Това се случи на много необичайно място – на борда на един кораб, който плаваше покрай бреговете на Турция. Пътувах сам като клиент на една туристическа агенция, която предлагаше обиколки в Средиземно море, с цел посещение на местата на ранните църкви. Ние се наслаждавахме на прекрасни дни на борда на кораба и имахме изобилие от време, за да работим по различни проекти, но по едно време започнах да се чувствам самотен. **На сутринта, когато корабът хвърли котва край остров Патмос, където Йоан е написал книгата Откровение**, аз бях в отвратително настроение. Вместо да се включа в обиколката на острова с екскурзовод, аз се скитах по улиците на малкото пристанищно градче и се молех на Бога. *“Господи, чувствам се толкова бездомен и слаб, но искам да бъда Твой слуга. Даже в този момент, разшири територията ми. Изпрати някой човек, който има нужда от мен.”*

Когато излязох на един малък площад, аз седнах на маса на открито в едно кафене и си поръчах чаша кафе. След няколко минути чух глас на един човек зад мен, който ме попита: “Вие нали сте от пътническия кораб?” Обърнах се и видях млад човек, който се доближи до мен. “Да, от кораба съм,” казах аз. “А вие какъв сте?”

Той ми каза, че бил американец, който живеел на този остров и след това ме попита, дали може да седне на масата ми. Казваше се Тери. За няколко минути ми разказа историята си. Както се оказа, бракът му бил пред разпадане. Всъщност, през същия ден той щял да се раздели със жена си, която казала, че привечер ще го напусне. Знаете ли какво си мислех докато го слушах? *“Добре, Господ, мисля си, че това е моята дължност. И я приемам...”* Попитах човека: “Искаш ли жена ти да си замине?” Той отговори отрицателно. “Готов ли си да приемеш някои предложения?” – попитах го аз. Когато каза “Да,” аз разбрах, че това беше потвърждение от Бога за друго изживяване на Явис. През следващия час му говорих за няколко библейски принципи относно щастливия брак. Тери не беше чувал по-рано за тях.

Когато свърших, Тери беше толкова въодушевен да даде шанс на новите идеи да спасят брака му, че веднага скочи на краката си. Аз му казах: “Слушай, Тери. Наистина искам да разбера какво ще се случи днес с теб и с жена ти. Каквото и да решите, нали ще дойдете на пристанището до кораба преди да сме отплавали и ще ми кажете?” Тери се съгласи, помахна ми с ръка и изчезна. Привечер всички си качихме на кораба. Аз се разхождах по палубата и чаках. Все още се чувствах самотен и обезпокоен, и започнах да се питам какво ли си е мислил Тери, докато пиехме кафето. Когато капитана заповяда да се даде последен сигнал със сирената, с който се обявяваше нашето заминаване, аз излязох на палубата, където моряците от екипажа навиваха кърмовите въжета. Тогава видях, че към кораба тичат млад мъж и млада жена, хванати ръка за ръка. Когато доближиха достатъчно, за да ме разпознаят докато седях хванат за парапета на борда, те започнаха да крещат към мен: **“Готово! Готово! Ние сме заедно!”**

През останалата част от пътуването аз бях толкова вдъхновен от онова, което Бог беше направил, че ми се струваше, че плавам без помощта на кораба. Бог беше организиран срещата между мен и този млад човек. Той ни беше придвижвал един към друг от момента, в който Го помолих за по-голяма възможност да Му служа.

Да живеем според аритметиката на Бога

Независимо какви са нашите таланти, образование или професия, ние сме призвани да вършим Божията работа на земята. Ако искате, може да го наречете изживяване на вярата си в служба на другите хора. Ако искате, можете да го наречете служение. Можете даже да го наречете ежедневна работа на християнина. Но както и да наречете това, **Бог търси хора, които искат да правят повече**, защото е тъжно, че повечето от вярващите като че ли не желаят да живеят на това ниво на благославяне и влияние.

За повечето от нас, нежеланието ни се дължи на това, че правилно си правим сметката, но аритметиката ни е изцяло погрешна. Например, когато решаваме какъв размер територия е планирал Бог за нас, в сърцето си решаваме едно уравнение, което приблизително изглежда така:

Моите способности + опита + обучението + личният облик и качествата + миналото + очакванията на другите = определената ми територия.

Независимо от броя на проповедите, които сме чули за властта на Бога за работи чрез нас, ние просто тълкуваме неправилно тази малка дума **“чрез.”** Да, ние казваме, че искаме Бог да работи чрез нас, но това

което наистина искаме да кажем е “около” или “заедно с нас.” Но въпреки това Божието напомняне към нас е същото, което Той е отправил към юдеите, когато се върнали от плен в унищожената си страна: “*Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа ми, казва Господ на Силите*” (Зах. 4:6).

Нашият Бог се е специализирал да работи чрез обикновени хора, които вярват в един свръхестествен Бог, който ще свърши работата Си чрез тях. Но Бог чака да Го поканим. Това означава, че аритметиката на Бога изглежда по следния начин:

Моето желание и слабост + Божията воля и свръхестествена сила = разширената ми територия.

Когато започнете да искрено да се молите да имате по-голямо влияние и отговорности, чрез които да отдадете почит на Бога, Той ще ви предостави възможности и ще доведе хора, за да се срещнат с вас. Можете да Му вярвате, че Той никога няма да ви изпрати човек, на който да не можете да помогнете чрез Неговото ръководство и сила. Вие почти винаги ще усещате страх, когато започвате да завземате нова територия за Бога, но в същото време ще изпитвате необикновени изживявания, когато Бог се грижи за вас, докато вършите работата му. Вие ще бъдете като Йоан и Петър, на които били давани думите, които е трябвало да кажат когато са имали нужда от тях.

Веднъж, в отговор на молитвите на жена ми Дарлин за разширено служение, една почти непозната съседка почука на врата ни и й каза през сълзи: “Госпожо, съпругът ми умира и аз няма с кого да си поговоря. Можете ли да ми помогнете?” *Разширени граници. Среща която трябва да се осъществи. Длъжност която трябва да се изпълни.* Наскоро, докато пътувах с влак, аз се помолих Бог да разшири границите ми. Когато се хранех във вагон-ресторанта, аз помолих Господ да изпрати някой човек, който се нуждае от Него. Срещу мен седна една жена и ми каза, че иска да ми зададе един въпрос. Тя беше чувала за мен, но слабо ме познаваше. Жената изглеждаше дълбоко развълнувана. Попитах я: “Какво мога да направя за вас?” Тя ми отговори: “Аз се страхувам от Антихриста. В продължение на 50 години живея със страха, че няма да го разпозная, когато дойде при мен и че той ще ме измами и ще ми постави белега на звяра.” Такъв директен въпрос, който ми беше зададен от жена, която по-рано не бях срещал стана повод за един вълнуващ разговор и за едно прекрасно духовно освобождение. *Разширени граници. Среща която трябва да се осъществи. Длъжност която трябва да се изпълни.*

Вашето място на първия ред

Да се моли човек за по-широки граници означава да се моли за чудо и това е толкова просто. Чудото е намеса на Бога, за да се случи нещо, което нормално не би могло да се случи. Това, а не нещо по-малко е трябвало да притежава Явис, за да се възвиси името му и да се промени живота му.

Вярвате ли, че все още се случват чудеса? Много от християните, които съм срещал **не вярват в това.** Аз им припомням, че чудесата не трябва задължително да нарушават природните закони, за да бъдат свръхестествено събитие. Когато Христос успокоил бурята, Той не е отменил универсалния закон, според който бурята затихва от само себе си. Вместо това, Исус заповядал да се осъществи един природен феномен. Когато Илия се помолил да спре да вали, Бог е заповядал да се въведе в практиката естествения цикъл на сушата и дъжда. По същия начин се изявиха ясно и извършващите чудеса сили на Бога, когато знаейки за нуждата на Тери, Господ направи така, че двамата с него да се срещнем на остров Патмос. Същото се случи и когато, знаейки за нуждите на жената във влака, Бог организира разговора ми с нея. Най-вълнуващите чудеса в живота ми винаги са започвали със смела молба за голямо разширение на Божието царство. Когато правите тези малки стъпки, вие нямате нужда от Бога. **Тъкмо чрез гмурването ни в основното течение на Божия план за света** – който не сме в състояние сами да осъществим – когато се молим на Бога с думите “Господи, използвай ме, дай ми по-големи възможности да Ти служа!”, **ние премахваме пречките пред чудесата, за да се случат.** В този момент небесата изпращат ангелите, ресурсите, силата и хората, от които се нуждаете. Аз съм виждал това да се случва стотици пъти.

Бог винаги се намесва, **когато поставите Неговия план по-напред от вашия и пожелаете да се осъществи Божия план!** Удивително е, че ако се молите Бог да разшири някоя територия, вие ще видите Божия отговор. Вие ще седите на първия ред в живота на чудесата.

Глава 4

Докосване на величието

И ръката Ти да бъде с мене

Сега вече сте направили това. Прекрачили сте границата. Навлезли сте в дълбоката вода. Влезли сте в допир със студения камък на реалността. Не сте в състояние да продължите да живеете живота, към който

сте се стремели. Някои се осмеляват да се молят за по-голямо служение, по-голямо от това, към което малцина християни се стремят на този етап на своето духовно трансформиране. Те получават благословии в обем, който не са си представяли, че е възможен. Те виждат, че Бог разширява границите на тяхното влияние и възможности. Но внезапно натиска на вятъра в платната им се преустановява и те безпомощно започват да потъват.

Познато ли ви звучи това? Може би новите обстоятелства в бизнеса ви заплашително надвишават опита и ресурсите ви? Може би установявате, че младежите, които сте започнали да събирате у дома за изучаване на Библията оказват по-голямо негативно влияние на семейството ви, отколкото вие самият им влияете позитивно. Може би новото служение, за което сте се молили и сте получили от Бога, се нуждае от човек с много по-големи способности от вашите. Вие сте получили Божии благословения, навлезли сте в нова територия и сте се изправили пред непреодолими препятствия. Когато вярващите се окажат в затруднено положение, те често се плашат, отклоняват се от пътя си, чувстват се изоставени и се ядосват. Аз самият съм се оказвал в такова състояние.

Спускане до силата

Аз знам какво е човек да потъва! Чувствах, че не мога да се контролирам и съм слаб – нещо, които нямат нищо общо с чувствата, които се предполага, че трябва да изпитва един лидер. През повечето дни единственото нещо, което можех да разбера беше, че земята се разтваря пред краката ми. Това беше в началото на служението ми, след като вратите започнаха да се отварят **пред основаната от мен организация “Живот чрез Библията”** и се откриха нови и възможности. Но аз просто не можех да се справя с усещането, че не съм подходящият човек за тази работа. Извънредно притеснен, аз реших да потърся съвет от един доверен възрастен човек. Тогава Джон Митчел беше на 80 години. Този Библейски учител беше духовен баща на хиляди хора. Разказах му какво си мислех, че Бог иска от мен и след това признах, че имам проблеми. Продължавах да му разказвам за подробности от кризата си, когато той любезно ме прекъсна: “Синко, чувството от което искаш да избягаш се нарича зависимост. Това означава, че вървиш с Исус Христос.” Той замълча, за да ми даде възможност да възприема думите му, а след това продължи: **“Всъщност, когато не се чувстваш зависим, ти обръщаш гръб на истинския живот чрез вяра.”** На мен не ми харесаха думите му: “Вие искате да кажете, че чувството на неспособност да се справя е чувството, трябва да изпитвам. “Млади човече, със сигурност е така!” – каза ми сияещ той. **“Точно така трябва да се чувстваш.”** Нали това е заплашителна и интригуваща истина? Като избрани от Бога, **от нас се очаква да се опитаме да направим нещо достатъчно голямо, при което ако Бог не се намеси, провалът ни е гарантиран.** Отделете една минута за да се опитате с молитва да осъзнаете колко тази истина противоречи на всичко, което вие бихте избрали от човешка гледна точка:

- Тя противоречи на здравия човешки разум.
- Тя противоречи на досегашния ви житейски опит.
- Тя пренебрегва вашите чувства, подготовка и нужда от сигурност.
- **Тя ви кара да изглеждате глупак или губещ в очите на хората.**

Независимо от тези съображения, точно това е Божият план за най-уважаваните му служители. Аз ще потвърдя, че големите филмови герои не ни дават примери на зависимост, но въпреки това ние сме създадени, за да бъдем зависими от Бога. Зависимостта от Бога превръща в герои обикновените хора като Явис и нас самите. Как? Ние сме принудени да се молим с третата част от молитвата на Явис и да даваме израз на отчаяната си нужда: **“И ръката Ти да бъде с мене!”** Когато се молим с тази молитва, ние позволяваме на силите на Бога да осъществят волята Му и да Го прославят чрез очевидно невъзможните неща. Забележете, че Явис не е започнал молитвата си с молбата Божията ръка да бъде с него. В началото той не е усещал нуждата. Нещата все още са били управляеми и той не се съмнявал, че е способен да се справи. Рисковете и опасенията му са били минимални. Но когато границите му се разширили и при него започнали да постъпват задачите от графика на Бога, свързани с новата територия, Явис разбрал, че спешно има нужда от Божията ръка. Той би могъл да отстъпи или да продължи да върви напред, разчитайки на собствената си сила. Но вместо това Явис се помолил на Бога. Когато търсим Божии благословии, **единствено за да се прекланяме пред Бога и да правим повече за Него, тогава най-важното е да се молим Божията ръка да бъде върху нас, за да ни поддържа и да продължат великите неща, които Бог е започнал в живота ни.** По тази причина можете да наречете “докосване на величието” молбата Божията ръка да бъде върху вас. Това докосване не ви превръща във велик човек; обратно, вие ставате изцяло зависим от силната ръка на Бога. **Нуждата, която предавате на Бога, се превръща в неограничена възможност за Бога и Той става велик чрез вас.**

Стълба до облаците

Веднъж, когато децата ни още не ходеха училище, цялото семейство бяхме отишли в един голям парк в южна Калифорния. Той беше такъв, че караше възрастния мъж да съжалява, че не е дете. В него имаше

люлки, различни видове игри и забавления, но най-вълнуващи бяха пързалките. Имаше не една, а три пързалки: малка, средна и голяма. Петгодишният ни син Дейвид се спускаше като голе от малката пързалка. “Защо не се спуснеш заедно с него?”, предложи ми жена ми. Но аз имах друга идея, поради това ѝ казах: “Нека да почакаме и да видим какво ще стане.” Седяхме на близката пейка и наблюдавахме. Дейвид радостно се изкачваше на върха на най-малката пързалка. От там ни махаше широко усмихнат с ръка и политаше надолу. После без всякакво притеснение се прехвърли на средната пързалка. Изкачи се до средата на стълбата, а след това се обърна и ме погледна. **Аз се престорих, че гледам встрани, а той постоя малко и след това започна бавно и внимателно да слиза по стълбата.**

“Скъпи, трябва да отидеш да му помогнеш да слезе,” каза жена ми. “Все още е рано,” отговорих ѝ аз, надявайки се, че игривите пламъчета в очите ми ще я уверят, че не съм безгрижен баща. На Дейвид му трябваша няколко минути, за да слезе от стълбата на средната пързалка. След това застана край нея и наблюдаваше как другите деца се качват горе, спускат се и веднага тичат, за да се качат отново. **Най-последно Дейвид набра смелост.** Той може да го направи. Качи се горе и полетя надолу. После се спусна още три пъти подред, без да се погледне към нас. След това го видяхме, че се отправя към най-голямата пързалка. Сега вече жена ми започна да се притеснява. “Брус, не смятам, че трябва да се спуска сам. Съгласен ли си?” “Да,” отговорих ѝ аз спокойно. “Но не мисля, че той ще се спусне. Нека да видим какво ще направи.” Когато Дейвид стигна до началото на стълбата на голямата пързалка, той се обърна и ме извика: “Татко!” Аз отново се престорих, че не гледам към него и че не го чувам. Той погледна към върха на стълбата. В детското му въображение тази стълба сигурно стигаше до облаците. Той наблюдаваше как едно по-голямо момче се спусна с голяма скорост по пързалката. После, противно на всички очаквания, той започна бавно да се изкачва по стълбата. Не беше изминал и една трета от височината, когато замръзна на мястото си. В същото време по-голямото момче го настигна и започна да му крещи да продължава да се изкачва. Но Дейвид не можеше. Той не можеше да се мръдне нито нагоре, нито надолу. **Той беше стигнал до точката на сигурния си провал.** Аз се втурнах към пързалката, застанах в основата на стълбата и го попитах: “Сине, добре ли си?” Той погледна надолу към мен, като трепереше и се държеше със желязна решителност за стълбата. Веднага ме попита: “Тате, ще се спуснеш ли от пързалката с мен?” Момчето зад него вече губеше търпение, но аз не исках да пропусна този миг и го запитах, гледайки нагоре в малкото му личице: “Защо, сине?” “Тате, аз не мога да се спусна без тебе,” каза той като трепереше. “Тази пързалка е твърде голяма за мене.” Протегнах се нагоре колкото можах и го свалих от стълбата. След това заедно се качихме по тази дълга, стигаща до облаците стълба. Когато се изкачихме на върха, аз го стиснах между краката си, прегърнах го с ръце и се спуснахме надолу по пързалката, **като през цялото време се смеехме.**

Неговата ръка, неговия дух

Ето това прави ръката на вашия небесен Баща. Вие му казвате: “Отче, моля те, направи това в мен, защото аз не мога сам да го направя! То е твърде голямо за мен!” **Вие правите стъпката на вратата** за да направите или кажете неща, които могат да дойдат единствено от Неговата ръка. След това вашият дух вика: “Господ направи това, никой друг не би могъл да го направи! Бог ме носеше, Той ме даде думите, Той ми даде силата – и това е прекрасно!” Не бих могъл да ви препоръчам по-възвишен начин на живот в това свръхестествено състояние! Онова, което превръща зависимостта в незабравими преживявания на пълнота е Божията сила, която ни подкрепва и се надига на вълни в нас. Павел пише: “*Не казвам, че ние сами можем да извършим нещо. Не, нищо подобно не твърдим. Бог е този, който ни помага да вършим всичко. Той дори ни направи способни да служим на нов завет ...*” (2Кор.3:5-6)

Колкото и трагично да звучи това, ръката на Бога толкова рядко се усеща даже от зрелите християни, поради което тя не им липсва, нито пък те се молят за нея, защото едва ли знаят, че тя съществува. **Те си мислят, че ръката на Бога е запазена само за пророците и апостолите, а не и за тях.** Когато вярващите стигнат до точката на сигурния провал, те имат склонността да правят погрешния извод: “*Аз отидох твърде далеч. Стигнал съм до погрешното място, но тъй като вече имам всичко, които исках да получа, трябва да изляза бързо от тази ситуация!*”

За разлика от тези хора, Явис е бил сигурен, че има нужда ръката на Бога да бъде върху него и да го благославя, че не е можел да си представи, че е възможно да живее почтено без нея. Нека разгледаме по-подробно смисъла на молитвата му. Изразът “ръката на Бога” е библейски и описва Божията сила и присъствие в живота на Неговите хора (виж Ис.Нав. 4:24 и Ис. 59:1). В Деяния феноменалният успех на ранната църква се описва така: “*Силата (ръката) на Господа беше с тях и много хора повярваха и се обърнаха към Господа*” (Деян. 11:21).

Друго по-точно описание на израза “ръката на Бога” в Новият Завет е “изпълване със Светия Дух.” Растежът на църквите представлява могъщо свидетелство както за необходимостта, така и за наличието на ръката на Бога при изпълнението на Неговите задачи. Замислете се за естественото израстване от желанието за повече благословии до желанието за повече територия, а от там до нуждата от

свръхестествена сила. Когато заповядал на учениците: *“Затова идете при всичките народи...И помнете: аз ще бъда винаги с вас до края на света”* (Мат.28:19-20), Христос им дал както невероятно благословение, така и една извънредно трудна задача.

Представяте ли си какво означава да идат при всички народи и да ги направят ученици на Исус? Изпълнението на тази заповед със сигурност е свързана с невероятни трудности! Та нали Той е възлагал тази задача на такива ненадеждни страхливци като Петър, **който вече бил доказал, че една стояща край огъня жена е в състояние да го накара да откаже, че някога е чувал за Исус!** Но когато изпратил Светия Дух (Деян. 1:8), Исус докоснал тези обикновени вярващи с величието, като ги изпълнил със Своята чудна сила, за да разпространяват Евангелието. В текста на Евангелие от Лука ще установите, че изразът *“изпълнени със Светия Дух”* често е свързан с последицата: *“смелостта с която говореха”* (Деян. 4:13; 5:29; 7:51; 9:27). Само поради това, че Бог е работел чрез тях, те можели да извършват последвалите чудесата и масовите обръщания на хората към Господа.

Когато подобно на Явис и на ранната църква се молим за Божието могъщо присъствие, ние ще станем свидетели на удивителни резултати, които могат да бъдат обяснени единствено, че се дължат на намесата на Божията ръка. Това, което ме впечатлява относно ранната църква е, че вярващите са продължавали да се стремят да бъдат изпълвани от Бога (виж Деян. 4:23-31). Тогавашните християни са били известни с това, че прекарва часове, даже дни в молитви, чакайки Бога и молейки да получи Неговата сила (виж Деян. 2:42-47). Те искали да получат повече от Божията “ръка” – свежо духовно изпълване с Божията сила, която да превърне надвисналия и сигурен провал в чудо и да направи възможно изпълнението на необикновената им задача. Павел казал на християните в Ефес, че тяхна първостепенна задача е да си стремят да бъдат *“изпълнени с цялата Божия пълнота”* (Фил. 3:19). Докато стане това, той се молел Бог да ги благославя и да ги подкрепва *“чрез Духа си”* (Фил. 3:16).

Преди колко време църквата ви се е събирала, за да се моли да бъдете изпълнени със Светия Дух? Кога за последен път сте се молили редовно и страстно “О, Господи, постави ръката си върху мен! Изпълни ме със Своя Дух!”? Бързото разпространение на “добрата новина” в Римската империя не би могло да се осъществи по друг начин.

Дванадесетте юноши и изчезващото яйце

Преди години, когато работех като пастор на младежите в една голяма църква в Ню Джърси, дванадесет деца от гимназията ми дадоха доказателство, че ръката на Бога е на разположение на всеки вярващ, който я пожелае. В изпълнение на един летен проект, ние насочихме погледите си към едно предградие от Лонг Айленд, Ню Йорк, с цел в продължение на 6 седмици да евангелизираме младите хора от този район. Съставихме план от три части. Разделени на групи, щяхме да започваме деня с изучаване на Библията по дворовете на къщите, след обяд щяхме да евангелизираме на плажа и накрая щяхме да завършваме деня с вечерно посещение на местните църкви. На пръв поглед плана изглеждаше лесен за изпълнение, но не е нужно да ви казвам, че целият екип се чувствахме смазани от непосилната тежест на задачата. Поканихме един специалист по евангелизиране на деца, за да ни покаже как да работим. Той ни каза, че събирането на 13-14 деца в двора на някоя къща за изучаване на Библията би трябвало да се счита за голям успех.

Когато той си замина, аз казах спокойно: “Ако не успеем да съберем по 100 деца във всяка група до края седмицата, ще считаме че сме претърпели провал.” Внезапно всички поискахме да паднем на колени и да се молим. Никога няма да забравя тези млади и искрени молещи се. “Боже, моля те, благослови ни!” и “Господи, аз знам, че задачата е непосилна за нас, но те моля, дари ме със 100 деца!” и “Боже, чрез Своя Дух извърши нещо велико за Своя прослава!” Родителите на децата постоянно ни повтаряха, че е невъзможно да постигнем целта си. **И аз съм сигурен, че те бяха прави.** Но започна изпълнението на проекта. Четири от шестте групи събраха по повече от 100 деца по време на срещите си през първата седмица за изучаване на Библията. Някои от групите бяха принудени **да преместят събиранията си в домовете, където беше възможно два съседни двора да бъдат съединени, за да могат да поберат всички желаещи да присъстват.** В края на първата седмица ние бяхме споделили Добрата Новина с повече от 500 деца, повечето от които никога не бяха посещавали църква.

Ако това не беше достатъчно чудо, проповядването на плажовете на Лонг Айленд ни предостави още повече доказателства и то с помощта на малки фокуси. Отидох в един специализиран магазин и купих магичен комплект за начинаещи, на който пишеше, че в него има “всичко, от което се нуждаете, за да удивите и впечатлите приятелите си.” Упражнявах се до 3 часа през нощта, за да направя едно яйце “да изчезне.” През следващия следобед планирахме да представим на публиката нашето безплатно магическо представление на плажа и се молехме Божията ръка да бъде върху нас. Молехме Бог да накара поне 30 човека да вземат решение да да приемат спасението до края на първия ден. Публиката ни нарасна от една редица от смутени деца, чиито родители им бяха позволили да дойдат при нас, с цел да останат поне за

малко на спокойствие, до повече от 150 деца. Ние редувахме фокусите със запознаване с Евангелието. Родителите започнаха да се присъединяват към публиката. Най-накрая цели групи от деца и юноши заприиха при нас. Към края на следобед нашата публика наброяваше 250 човека, а когато накрая отпразнихме покана, не по-малко от 30 човека пожелаха да приемат Исус Христос като техни Спасител и то направо там, на плажа.

След като поставихме началото на нашето плажно служение, към него добавихме вечерни посещения на местните църкви за младите хора. Бог благослови усилията ни над очакванията ни, но всичко беше в хармония с нашата молитва на Явис. При завършване на проекта можахме да изброим 200 новоповярвали, всеки от които получи помощни материали за изучаване на Библията. Тези 12 ученика от гимназията се върнаха към своето удобно ежедневие, изпълнени с убеждението, че Бог може да направи всичко. Първото нещо, което се промени беше собствената им домашна църква, защото те решиха да се молят Светия Дух да изпълни църквата им и да ги дари с разкаяние и обновление. Може би считате, че това е невъзможно? Съвсем не. Дванадесет деца и един младежки пастор са свидетели как ръката на Бога се намеси в живота на църквата. Когато членовете на екипа разказаха какво се беше случило и предложиха на църквата да се моли Бог да я надари повече, в църквата настъпи невиджано до тогава обновление. Всичко това се случи, защото 12 ученици наистина се молиха за благословии, за по-голяма територия за прослава на Бога и ръката на Бога да бъде върху тях.

Докосване от Бога

Подобно на всеки любящ баща от детската площадка, Бог ви наблюдава и чака да го помолите да ви даде свръхестествената сила, която ни предлага: *“Защото очите на Господа се обръщат насам-нататм през целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на ония, чиито сърца са свършено разположени към Него”* (2Лет. 16:9) Забележете, че нашия Бог не изследва хоризонта за духовни гиганти или за отличници от семинарията. **Той жадно търси онези, които са искрено привързани към Него.** Вашето лоялно сърце е единствената част от Неговия план за завладяване на нови територии, която Той няма да ви даде.

Ние винаги се намираме само на една молитва разстояние от неописуемите чудеса, създавани от Светия Дух. Благодарение на Божието докосване можете да изживеете свръхестествен ентузиазъм, смелост и сила. Всичко зависи от вас. Всеки ден се молете за Божието докосване. **Защото за християнинът зависимостта от Бога е синоним на сила.**

Глава 5

Да пазим наследството в безопасност

И да ме пазиш от зло

На челната корица на едно списание е показан римски гладиатор, който се намира в голяма опасност. По някаква причина той е изпуснал мечта си. Един разярен лъв, съзирайки благоприятната възможност, се подготвя да скочи върху него, а кръвожадната му уста е широко отворена. Тълпата в Колизеума е станала на крака и с ужас наблюдава как изпадналия в паника гладиатор се опитва да спаси живота си. Под картината е поставен следния надпис: **“Понякога човек може да си позволи лука да излезе на арената. А друг път - не.”**

След като се помолил да получи свръхестествена благословия, влияние и сила, Явис е можел да се съблазни, че и способен да излезе на всяка арена, да се бие с всеки лъв и да спечели. Може би считате, че е невъзможно човек, върху когото се намира ръката на Бога да се моли с думите: **“И да ме пазиш от зло.”** **Но Явис е разбирал онова, което изпадналият в беда гладиатор не е разбирал:** За да побеждаваме ръмжащия лъв, най-важното е да стоим извън арената. Това е причината, поради която последната част от молитва на Явис е Бог да не му позволява да влиза в битката: **“О, Господи, пази ме от злото.”**

Последната молба на Явис е брилянтна, но трудно разбираема стратегия за водене на благословен живот. Защото, когато живота ви започне да се издига над обичайното ниво и да завладява нова територия за Бога, досещате ли се кой приканвате да се нахвърли върху вас? В предишните глави ние се молахме свръхестествената сила да работи чрез нашата слабост. В настоящата глава молбата ни е свръхестествената помощ **да ни предпазва от доказаната способност на Сатаната да ни накара веднага да излезем на арената.**

Рисковете на духовния успех

Без съмнение, успехът носи със себе си по-големи възможности за провал. Просто погледнете към християнските лидери, които извършват грехове, отпадат от служението и изоставят в робство невероятно

голям брой отчаяни, наранени и лишени от илюзиите си хора. Един човек е казал, **че благословията представлява най-големия риск, защото има тенденцията да приспива чувството ни на зависимост от Бога и ни прави склонни да вярваме на предположения**. Колкото повече напредвате в свръхестественото служение, толкова повече се нуждаете от последната част от молитвата на Явис. Вие ще бъдете обект на повече атаки, насочени към вас и към семейството ви. Ще опознаете отблизо нежеланите пречки на врага: унищожение, противопоставяне и преследване. Всъщност, вие би трябвало да се тревожете, ако в живота ви липсват подобни неща. Никога няма да забравя един неволно чул разговор в семинарията между един студент и моя учител, проф. Хендрикс. Студентът с въодушевление разказа на проф. Хендрикс колко добре се развива живота му. “Когато за пръв път дойдох тук,” каза той, “аз толкова често бях изпитван и изкушаван, че с мъка държах главата си над водата. **Но сега, слава на Бога, живота ми тръгна гладко. Сега въобще не съм изкушаван!**” За изненада на студента, проф. Хендрикс изглеждаше силно обезпокоен. “Това е най-лошото нещо, което съм чул,” каза той. “**Това ми показва, че вие вече не участвате в битката! Сатаната повече не се интересува от вас.**”

Като християни ние сме освободени и ни е възложено да бъдем на бойната линия. Поради това молитвата да бъдем пазени от злото представлява важна част от благословения живот. Подобно на много хора аз установих, че когато се намирам в период на духовен успех, **особено се нуждая от тази молитва**. Наистина е парадоксално, че точно в такива периоди съм най-склонен да се придържам към погрешни и опасни представи за силата си. Преди години пътувах с едно такси от центъра на Чикаго до летището. Седях отпуснат на задната седалка, изтощен от едноседмичните духовни срещи в Библейския институт Мууди, по време на които Бог се беше изявил по невероятен начин. Бях проповядвал всеки ден и дадох консултации на много студенти – за да бъда точен ще кажа, че бяха 76 човека. Сега, на път за дома се чувствах физически и духовно изразходван. Гледайки разсеяно през прозореца, аз се помолих с молитвата на Явис: “**Господи, въобще не ми останаха съпротивителни сили. Напълно съм изтощен от служба на Тебе. Не мога да се справя с изкушението. Моля те, дръж днес злото далеч от мен.**” Когато се качих на самолета, аз установих, че билета ми е за средно място в редицата, което не беше добро начало на полета. Но положението много бързо се влоши още повече. Мъжът от лявата ми страна започна да разглежда едно порнографско списание. Аз се помолих наум: “Господи, мислех си, че се договорихме да ме пазиш тук!” и започнах да гледам на другата страна. Но преди още самолета да излети, мъжът от дясната ми страна отвори куфарчето си и извади друго порнографско списание.

В този момент въобще не се досещах да помоля Бога да накара тези хора да започнат да четат нещо друго. Просто затворих очи и се помолих: “Господи, не мога да се справя днес с това. Моля те, прогони днес злото от мен!” Внезапно мъжът отдясно изруга, затвори списанието си и го прибра. Погледнах към него, за да разбера какво го накара да постъпи така, но не видях никаква видима причина. Тогава мъжът отляво погледна към него, също изруга гласно и затвори списанието си. Отново не можах да разбера каква беше причината за решението му. Летяхме над Индиана, когато започнах неудържимо да се смея. И двамата ме попитаха какво ме кара толкова да се смея. Аз им казах: “Господа, няма да ми повярвате, ако ви кажа каква е причината!”

Да се държим далеч от Сатаната

Стигнахме до една от най-скритите крепости на Сатаната в живота на вярващите. Според собствения ми житейски опит, повечето християни изглежда, че се молят само за сила, за да издържат на изкушенията и за победа срещу атаките на Сатаната. **По някаква причина ние не се сещаме да молим Бога просто да ни държи надалеч от изкушенията и да не позволява на дявола да навлиза в живота ни**. Но в образа на молитва, която Исус дава на последователите си, почти 25 % от текста представлява молба за освобождение: “**И не ни изправяй пред изкушение, а ни избави от лукавия**”(Мат. 6:13). Тук не се говори нищо за духовна мъдрост или за специални сили. Не се споменава и дума за противопоставяне.

Кога за последен път сте молили Бога да ви държи далеч от изкушението? По същия начин, по който Бог иска да го молите за повече благословии, за по-голяма територия и за по-голяма сила, по същия начин Той очаква да ви чуе как го молите за безопасност от злото. Ние няма да грешим, ако липсва изкушение. Повечето от нас стават обект на твърде много изкушения и поради това грешат и това става, защото не молим Бога да ни води встрани от изкушенията. Когато започнем по-малко да се фокусираме **върху изкушението да се сражаваме** и все повече **започнем да търсим начин да избягваме битките, ние правим огромен скок по посока на духовното си израстване**. Въпреки, че всички легиони от небесата са били на негово разположение, даже Исус се е молил да не бъде подлаган на изкушение. Въпреки, че е притежавал цялата божествена мъдрост, когато бил изкушаван в пустинята, **Той е отказал да обсъжда със Сатаната измамните му предложения**.

Когато се потапяме по-дълбоко в царството на чудесата, най-резултатната война срещу греха, която можем да водим е да се молим да не бъдем подлагани на ненужни изкушения. Бог ни дава Своята свръхестествена сила да правим тъкмо това.

Ние изпускаме оръжията си

Арената на изкушението е вражеска територия. *С това не искам да кажа, че е едно и също нещо човек да бъде изкушаван и да направи грях – подобна представа е друга измама на Сатаната.* Искам да кажа, че ние обикновено имаме желание да се бием със Сатаната в сферите, в които според собственото ни мнение сме опитни. Това не е неутрална територия, **защото ние сме пропаднали създания с ограничени възможности да разбираме, което е добре известно на Сатаната.** Тук даже най-добрите ни оръжия (от човешка гледна точка) бързо стават негодни.

Да разгледаме нашата мъдрост. В най-добрият случай тя се проявява спорадично, **защото природата на злото е да ни измамва с полуистините, не с лъжите които бихме могли да разпознаем, а просто с достатъчно истина,** (но не цялата), **за да се излъжем, че е това е цялата истина.** Адам и Ева не са били посклонни от нас самите да приемат изкушението. Всъщност, за разлика от нас, те са били безгрешни във всяко отношение и истинските им нуждите са били задоволени. **Сатаната се е срещнал с човешката раса на най-високото ниво на нейното представяне и ни е победил с един единствен приятелски разговор.**

Затова, подобно на Явис, ние трябва да се молим да бъдем защитени от изкушението: *“Господи, не ми позволявай да правя грешките, които най-често съм склонен да правя, когато бъда изкушаван. Признавам, че това, което си мисля, че е нужно, умно или че ще ми донесе лична изгода много често се оказва една красива опаковка на греха. Поради това, моля те, дръж греха далеч от мене!”*

Да разгледаме нашият опит. Колкото по-дълбоко навлизаме в територията на врага, за да я завладяваме за Христос, толкова по-слабо защитени за атаките на Сатаната са фланговете ни. Някои беше казал: “За нас не е опасно да бъдем на ръба на пропастта, **а да сме невнимателни, докато сме там.**” Едно малко главозамайване, дължащо се на гордост или на самоувереност може да ни накара да паднем. Най-дълбоката мъка, която съм виждал в мои познати християни е сред онези, които са изживели необикновени благословения, големи територии и сила ... но това е станало повод да извършат сериозни грехове. След като е така, подобно на Явис ние трябва да се молим Бог да не ни позволи да правим опасни и погрешни съждения: *“Господи, дръж ме в безопасност от болката и мъката, причинявани от греха. Защото опасностите, които аз не мога да видя или за които си мисля, че поради опита си, гордостта си или безгрижието си бих могъл да рискувам да приема, издигат свръхестествени прегради пред мен. Господи, пази ме чрез силата Си!”*

Да разгледаме нашите чувства. Дали наистина разбираме колко далеч е нашата “Американската мечта” от мечтата на Бога за живота ни? Ние възприехме една култура, която се прекланя пред свободата, независимостта, правата на личността и стремежа към удоволствия. Ние уважаваме хората, които правят жертви, за да получат онова, към което се стремят. Но да станем живи жертвоприношения? Да бъдем разпънати на кръст за егоизма си?

Подобно на Явис, ние трябва да се молим да бъдем запазени от могъщото влияние, което оказва върху нас онова, което считаме, че е добро за нас, но после се оказва, че е лошо: *“Господи, дръж ме в безопасност от изкушенията, които оказват влияние на телесните ми нужди, които предизвикват в мен усещането, че аз ги заслужавам, че имам “право” да ги изживея и да им се наслаждавам. Защото Ти си единственият източник на всичко, което всъщност е живота, затова насочвай стъпките ми, за да стоя далеч от всичко, което не идва от Тебе.”*

Това са молби за освобождение, които нашият небесен Баща обича да чува и да отговаря.

Свидетел за свободата

Тъй като Сатаната се противопоставя най-силно на онези, които са станали най-голяма заплаха за него и за неговото царство, колкото повече Бог отговаря на вашите молитви на Явис, толкова повече трябва да сте подготвен да се противопоставите на духовните му атаки. Понякога обаче не можете да бъдете предпазен от злото, тъй като чрез силата на Бога вие се опитвате да нападнете силите на тъмнината. В такива моменти можете уверено да застанете срещу врага, въоръжен с *“оръжията, с които се сражавам”* (2Кор. 10:4).

Спомням си едно молитвено събиране в ранните години на движението Promise Keepers. Двадесет и пет човека от нашия екип от лидери за тази среща се молахме, а през това време десетки хиляди хора се събираха на стадиона под нас. Противопоставянето на Сатаната беше толкова силно, че ние с мъка намирахме думите с които да се молим и се умълчахме. Но ние знаехме, че ако не успеем да преодолеем съпротивата на Сатаната, нямаше смисъл да започваме изпълнението на програмата си. Най-послед един от нас се изправи и започна да атакува злото с истината: “Приятелю, победата вече е наша,” каза той уверено, докато ние продължавахме да стоим на колене. Изпълнен с вяра, той започна да се моли с истината за

Божията воля за този ден. Неговата забележителна молитва беше приблизително следната: *“Господи, Твоя е волята ние да искаме да получим тази благословия за многото хора и техните семейства, които са събрани тук! Ние знаем, че Твоето най-голямо желание е да завладяваме повече територии за царствата ти в това поколение, в днешния ден от човешката история и на този стадион! Благодарим Ти за това, което ще направиш.”*

Най-доброто, което останалите от нас можаха да направят в този момент беше да повтарят неговата молитва, предоставяйки се в ръцете на Бога, за да ни поведе и да действа чрез нас. Ние усещяхме, че божественото беше твърде тежко за нас, за да го извършим сами. Но нашият водач в молитвата продължи да се моли: *“Отче, Твоята най-важна и непроменима цел е Твоят Свят Дух да бъде тук и сега сред нас и да се влива във хората, които вече са дошли на този стадион. Ти си дошъл тук, за да вършиш свръхестествени неща, които ние не можем да разберем, но независимо от това напълно приемаме. Господи Исусе Христе, в твоето име всяка друга сила на земята е длъжна да се поклони или да изчезне.”*

В един момент от тази молитва ние установихме контакт с Бога. Отчаяните ни молитви се превърнаха във възхвали и преклонение. Знаехме, че играем ролята на свидетели за свободата в Светия Дух. Ние излязохме заедно на терена на арената на стадиона и смело обявихме щедрите резултати от онова, което вече бяхме постигнали в молитвата.

Наследството на триумфа

Мисля си, че Явис би харесал тази молитва. Той е искал да живее като човек, който е освободен от игото на злото, тъй като верния характер на Бога и непоклатимото Слово са му показали нещо много по-добро. Явис ни съветва: **“Доколкото е възможно, стойте настрана от арената на изкушението, но никога не живеете със страх или с чувството, че сте победен.** Чрез силата на Бога вие можете да запазите в безопасност вашето наследство на благословието.”

Вярвате ли, че свръхестественият Бог ще ви покаже как ще ви пази от злото и че ще защити вашите духовни инвестиции? Явис е вярвал и е действал от своя страна. Поради това животът му е бил предпазен от мъката и болката, причинявани от злото. Павел казал на колосяните *“Бог ви съживи заедно с Христос ... Бог обезоръжи духовните управници и власти и с кръста ги поведе като пленници в победно шествие* (Кол. 2:13,15).

Каква удивителна декларация на победата! Чрез Христос ние можем да живеем в триумф, а не в изкушение или поражение. Когато четвъртата част от молитвата на Явис е част от нашия живот, ние сме готови да се изкачим до по-високо ниво на почит и още повече благословии.

Причината за това е следната: За разлика от другите инвестиции, в Божието царство най-безопасната инвестиция има най-забележителен растеж.

Глава 6

Добре дошли в почетния списък на Бога

Явис беше най-много почитан между братята си

Считате ли, че Бог си има любимци? Със сигурност Божията обич е достъпна за всички и Исус е дошъл на земята, за да може да бъде спасен всеки, който се помоли на Бога в Неговото име. Но Явис, чиято молитва му спечелила “най-почетната” награда от Бога ни показва, че Бог си има любимци. Собственият му опит го е научил, че равният достъп за Божието благоволение не означава, че всички получават еднакви награди. Какво е станало с някои от другите хора, споменати в Летописи заедно с Явис? Например, какво е станало с Едвас и Анув? Какви почести са получили те от Бога? Казано накратко, Бог удостоява с почести онзи, който се моли. Той не лишава от нищо онези, които искат и искрено се стремят да получат онова, което Бог иска да им даде. Не е проява на нахалство или на егоизъм човек да каже, че иска да бъдете почитан повече в очите на Бога. Изразът “почитан повече” описва онова, което си мисли Бог. Това не е нещо, което можем да използваме в своя полза. Ако се опитвате да бъдете по-продуктивен от някой друг човек, това би означавало, че сте жертва на плътски желания за слава, но когато се стремите да получите най-голямата награда от Бога, това означава, че живеете в Светия Дух. Павел писал в последното си писмо: *“Продължавам да се стремя към целта, за да спечеля наградата”* (Фил. 3:14) и е очаквал да дойде деня, когато ще бъде в състояние да даде отчет за онова, което е направил (2Кор. 5:9-10).

Другата и изпълнена с тъга алтернатива не ме привлича. Не ми се иска когато отида на небето, да чуя Бог да ми казва: “Брус, нека да погледнем живота ти. Нека да ти покажа какви бяха плановете ми за теб и как постоянно се опитвах да ги осъществя чрез теб ... но ти не ми позволяваше.” Каква пародия!

Установих, че спечелването на почитта почти винаги означава да се изоставят посредствените очаквания и удобните предположения. От друга страна не е нужно човек да притежава някакъв талант, за да може да спечели почитта. Колко обнадеждаващо е да установим, че в почетния списък на Бога, поместен в Евр.11 са включени само няколко изтъкнати светци. **По-голямата част от включените в този списък са обикновени, лесни за пренебрегване хора, които са вярвали в необикновения и вършещ чудеса Бог и са действали, мотивирани от вярата си.** Онова, което са намерили е живот, белязан от Божиите благословии, свръхестествените грижи и божественото ръководство във всеки миг от живота си, когато са имали нужда от тези неща.

Нека Божията ръка да бъде сега върху мен

Мисля си за непосредственото – за това, което искаме в този момент – за това, че службата на Бога е една от най-вълнуващите черти на живота в почетния списък на Бога. Вие започвате да процъфтявате в настоящето и то до степен, за която повечето християни никога не са си мислели, че е възможна. Замислете се за това: Какво би ставало с вас, ако вярвате, че Бог иска постоянно да се разширяват границите ви с всеки човек и ако сте уверен, че могъщата ръка на Бога ви направлява даже докато му служите? През изминалите 5 години аз подложих това вярване на едно много специално изпитание, като често се получаваха изумителни резултати. В началото моля Бога за по-голямо служение. След това, подчинявайки се на указанията от Светия Дух, започвам разговор с някой човек, като му задавам простия въпрос: “Как мога да ви помогна?”

Нека да ви дам един пример. Пътувах с кола през Атланта до летището, за да отида на една важна среща в Северна Калифорния. Без всякакво предупреждение движението на потока от коли се забави и после спря. Някаква голяма катастрофа беше блокирала всички ленти в нашата посока на движението. Когато стана ясно, че закъснявам и ще изпусна полета си, аз се помолих: “Господи, моля те, направи така, че полетът ми за закъснее, за да успея да се кача на самолета.” Когато най-после стигнахме на летището, аз забелязах, че хората се тълпяха в залата за заминаване. И наистина, полетът ми беше забавен. Смирен и благодарен, аз започнах да се чудя, дали Бог не планира и нещо друго. Започнах да се моля Бог да ми предостави някаква среща, за да му служа. Много скоро след това една добре облечена жена се приближи до мен, теглейки кожения си куфар на колелца. Когато се присъедини към нашата група на чакащите полета, аз забелязах, че тя имаше отчаян вид. Поздравих я с кимане и я попитах: “Как бих могъл да ви помогна?” “Какво?” – каза тя, като не вярваше на ушите си. Аз повторих предложението си. “Вие не можете да направите нищо за мен” – каза ми тя учтиво, но твърдо. “Добре, но въпреки това съм убеден, че мога да ви помогна по някакъв начин, но не знам какво да направя за вас. Но вие знаете. Казвам се Брус.” Тогава й се усмихнах и спокойно я попитах: “И така, какво мога да направя за вас?”

Приятелю, виждали ли сте някога как Светия Дух пробива емоционалните и духовните бариери пред очите ви? Това е незабравимо изживяване. Жената започна трудно да диша, облегна се на стената и започна да говори: “Добре, отивам къщи, за да се развеждам със съпруга си” – каза ми тя. “Ето поради това чакам за да се кача на този самолет.” Очите й се напълниха със сълзи. Предложих й да се преместим в един тих ъгъл на залата за заминаване и помолих Бог да постави предпазната си стена както между нас и останалите, така и между двама ни. Жената се казваше Софи. Прекрасно ушитите й дрехи и аксесоарите й от италианска кожа прикриваха една нещастна личност, която се чувстваше преследвана от разочарования и отчаяние. Нейният съпруг й изневерявал и я оскърбявал по много начини. Въпреки, че сега той искал да се поправи, тя считаше, че нещата са непоправими. Когато се върнеше у дома, тя смяташе да подаде молбата за развод, която носеше в куфарчето си.

Един служител от персонала ни прекъсна: “Вие за Ашвил ли пътувате? Ще изпуснете полета.” Ние бяхме последните, които се качиха на самолета. Софи се вълнуваше, че разговорът ни ще трябва да бъде прекъснат, а тя не беше свършила разказа си. “Господ ще ни постави да седнем един до друг,” казах й аз, без напълно да вярвам в увереността, с която казах тези думи. “Какво имате предвид?”, попита ме Софи. “Вижте, за него не е било трудно да направи земята, поради което може да направи така, че да седнем заедно.” Обаче когато проверихме билетите си се оказа, че ни разделят цели 5 реда. Когато стигнахме до моето място, мъжът, седящ на средната седалка близо до Софи ни чу да си говорим и се обърна към нас: “Аз не обичам да седя на средно място,” каза той. “Ще се преместя, за да седнете заедно.” Софи се настани до мен и за кратко време мълчеше. През време на полета ние разговаряхме за това, как трябва да постъпи. Аз й казах за някои библейски принципи и обещания, които се отнасяха за нея. После се молих за нея. Когато кацнахме в Ашвил, Софи вече беше достигнала до прошката. Тя все още се чувстваше наранена, но имаше мир в сърцето си и беше решена да се бори за спасяването на брака си с решителността, която той заслужаваше.

Когато си спомням за тази организирана от Бога среща, аз мога да видя белезите на Явис и на неговата кратка молитва:

- Помолих се и очаквах същия ден Бог да ме благослови.
 - Молих за повече “територия” (за по-голямо служение и влияние в прослава на Бога) и направих крачка напред, за да получа този дар.

- Облягах се внимателно, но уверено на Светия Дух да направлява мислите, думите и действията ми към Софи и да работя в свръхестественото царство, за да се постигне онова, което аз самият не бих могъл да постигна.

- Молих Бога да ме пази от злото, а в този случай и да не кажа нещо неподходящо и да не разваля благословията, която Той искаше да й дари чрез мен.

Приятелю, нека да те окуража смело да протягаш ръка към чудото. Твоят Отец знае дарбите ти, задръжките ти и състоянието, в което се намиращ във всеки момент. Освен това, Бог знае нещо, което ти не знаеш – Той знае всеки човек, който отчаяно се нуждае да получи Неговото докосване чрез тебе. Бог ще те заведе до този човек в подходящото време и в най-подходящите обстоятелства. В този момент ти ще получиш силата да свидетелстваш за Бога.

Цикълът на благословиите

Когато повторите стъпките, вие ще завъртите цикълът на благословиите, който ще умножава онова, което Бог е в състояние да направи във вас и чрез вас. Това е израстването, за което говорих в края на предишната глава. Вие сте молили и сте получили повече благословии, по-голяма територия, по-голяма сила и по-сигурна защита. Но скоро след това кривата на растежа отново се насочва нагоре. Вие не достигате следващото ниво на благословиите, за да останете там. Вие отново започвате да се молите: “Господи, дано наистина ме благословиш, и дано разшириш пределите ми ...!” И така нататък. След като цикълът се повтори, вие ще установите, че стабилно се придвижвате към по-големи сфери на благословии и влияние, движейки се по възходяща и концентрично разтваряща се спирала, за да навлизате в по-възвишен живот за Бога.

Ще дойде ден и той ще се повтаря многократно в живота ви, когато дотолкова ще бъдете обхванат от милостта на Бога, че сълзите ще текат от очите ви. Спомням си, че съм казвал на Бога: “Това е твърде много! Взemi обратно някои от благословиите си!” Ако сте като много други хора, които се молят с молитвата на Явис, включително и аз, вие ще дойдете до такъв момент в живота си, когато ще се чувствате толкова благословен, че поне за известен период от време ще престанете да се молите за повече благословии. Но аз ви обещавам, ще видите следната директна връзка: Без всякакво съмнение ще разберете, че Бог е отворил небесните складове, *защото вие сте се молили!*

Признавам, че цикълът на благословиите ще подложи на изпитание вярата ви. Ще позволите ли на Бога да работи в живота ви, независимо от онова, което Той ще избере да направи? То винаги ще бъде най-доброто за вас. Ще се оставите ли на Неговата сила и любов и на изненадващия план на Бога за вас? Надявам се, че вие ще решите да направите точно това. Вие ще изживеете радостта да знаете, че Бог изпитва голямо удоволствие и радост във вас!

Единственото нещо, което може да наруши този цикъл на изобилен живот е грехът, защото той прекъсва протичането на Божията сила. Все едно, че бива прекъснат електрическият кабел, чрез който домът ви е свързан с електроснабдяването. Всичката невероятна мощ на турбините на електроцентралите ще остане неизползвана, ще се прахоса и ще чака възстановяване на връзката с консуматора. Трябва да знаете, че когато извършите грех, след като се наслаждавали на благословиите на Явис, вие ще изживявате по-дълбока тъга от прекъсването на връзката си с Бога, отколкото въобще сте си представяли. Това е болка, породена от живота, който Бог е сътворил във вас на едно по-високо ниво на пълнота и след това вие сте се върнали обратно. Аз ви окуражавам да се върнете отново в присъствието на Бога и да оправите нещата, независимо от това, колко усилия ще ви струва това. Не пропилявайте даже и за миг чудото, което Бог е започнал в живота ви. Неописуемото добро все още очаква вас и вашето семейство.

Глава 7

Да станем като Явис

И Бог му даде това, което поиска.

Призовавам ви да превърнете молитвата на Явис в част от ежедневието на живота си. За да направите това, окуражавам ви в продължение на следващите 30 дни да се придържате неотклонно към плана, предложен в тази книга. В края на този период вие ще станете свидетел на забележителни промени в живота си, а молитвата ще се превърне в скъпоценен навик за цял живот.

- Всяка сутрин се молете с молитвата на Явис и водете дневник за ежедневните си молитви.
- Препишете молитвата и я залепете в Библията си, върху будилника си, на огледалото в банята и на някои други места, за да ви напомнят за новото ви виждане за живота.
- През следващия месец препрочитайте тази малка книжка поне веднъж седмично и молете Бог да ви посочи онези неща, които са важни, за да не ги пропуснете.
- Кажете поне на още един човек за решението, което сте взели да се молите с новата молитва и му предложете и той да я изпробва.
- Започнете да си водите дневник за промените в живота ви и по-специално за посочените от Бога срещи и за дадените от Него възможности, които можете директно да свържете с молитвата на Явис.
- Започнете да се молите с молитвата на Явис за вашето семейство, за вашите приятели и за вашата църква.

Разбира се, онова, което знаете за тази или за някоя друга молитва няма да ви даде нищо. Онова, което знаете за освобождението няма да ви освободи от някое робство. Можете да поставите молитвата на Явис върху всяка стена във всички стаи на дома си и нищо няма да се случи. **Ще се случи само това, което вярвате, че ще се случи и поради това направете следващата крачка и така ще престанете да пречите на силата на Бога, за да донесе промяна в живота ви.** Когато действате, вие се тръгнете към най-доброто, което Бог е подготвил за вас. Аз съм живото доказателство за това.

Останалата част от историята

В първата част от книгата аз ви разказах, как решението да се моля за по-голяма служба за Бога промени посоката и качеството на живота ми. Нека да ви разкажа останалата част от историята. Заедно с жена ми направихме първата стъпка за превръщане на молитвата на Явис постоянна част от нашето духовно пътуване в онази жълта кухня в Далас, когато тексаския пороен дъжд барабанеше по прозорците ни. Ние искахме толкова много, за да поискаме още повече – да правим и да се превръщаме във всичко, което Бог е планирал за нас. Но ние нямахме представа какво ще се случи.

С течение на времето, докато работехме в служението “Живот чрез Библията”, нашите първоначално слаби молитви израснаха, защото Бог не спря никога да ни отговаря! Спомням си, че в началото провеждахме по 25–30 библейски конференции годишно. Тази година “Живот чрез Библията” е провела над 2500 библейски конференции – повече от 50 всяка седмица. Сега всеки месец издаваме 10 списания, за да помагаме на отделни хора и на цели семейства ежедневно да израстват в Божието Слово. **Наскоро преминахме границата на 100 мил. публикувани издания.** Аз не споменавам тези цифри, за да ви впечатлявам. Разказвам ви тази история, защото тя е много интимна и поне за мен представлява почти шокиращо доказателство за онова, което може да направи милостта на Бога и молитвата на Явис.

Сега Бог отново разпъва вратата ни. Наскоро започнахме да си задаваме един напълно различен въпрос: Не толкова “*Господи, разшири пределите ни*”, а “*Господи, къде са границите Ти? Какво искаш да бъде направено за Твоя прослава?*” Очевидно, границите на Бога обхващат целия свят. Ясно е, че волята на Бога за нас е да достигнем до целия свят и то сега! Поради това нашия ръководен екип започна да пита как можем да станем част от осъществяването на този план. Скоро решихме да се молим с най-великата къса молитва, която можем да си представим: “*О, Господи, позволи ни да достигнем до целия свят заради теб.*”

През януари 1998 ние започнахме Световно Обучение, което се зароди в утробата на молитвата на Явис. Световно Обучение е проект, чиято цел е за период от 15 години да създадем най-голямата в света организация за изучаване на Библията със 120.000 учители – по един библейски учител на 50.000 човека от населението на земята. Докато дописвам тази заключителна глава, аз се намирам в Индия, за да помагам в обучението на библейски учители от 6 националности, за да се занесе Великата Заповед до всяко село, град и народ. Просто като гледам към това, което става, аз мога да ви уверя, че Бог все още отговаря на онези, които имат вярно сърце и се молят с молитвата на Явис. По време на своята втора година Световно Обучение обхвана 23 народи по света, включително Русия, Индия, Южна Африка, Украйна и Сингапур и вече има 2.500 учители. **Поставили сме си за цел през третата година да обхванем 35 народи и да имаме 5.000 учители и вече изпреварваме графика.**

Лидерът на една национална мисия ми каза, че Световно Обучение има най-бързото израстване от другите християнски служения в историята. От човешка гледна точка този вид растеж е необясним. Ние сме само слаби човешки същества, които се стремят да бъдат чисти и напълно да се предоставят на нашия Бог, да искат това, което Той иска за Своя свят и да правят крачка напред с Неговата сила и защита, за да видят какво ще се случи.

Не знам вие как го наричате, но аз винаги го наричам чудото на Явис.

Изкупени за това

Виждам нещо удивително да става в хора като вас, които сте се съмняват, че Бог въобще ще отговори на смелите им молитви. Когато лъчът на вратата заблести в духа му, топлината на Божията истина разтапя

човека и на него му се иска да извика: “*О, Господи, моля те, ...благослови ме!*” Аз виждам в хора като вас едно нарастващо въодушевление и очакване какво предстои да се случи.

Защото нещо винаги се случва. Духовните ви очаквания извършват една радикална промяна, въпреки че тя може да е слабо забележима за някой друг. Вие усещате обновена увереност в сегашната си сила и реалността на вашите молитви, защото знаете, че сте във волята и удоволствието на Бога. В дълбочините на собственото си същество вие усещате правота, че трябва да се молите по този начин. Вие без съмнение знаете, че сте изкупен заради това: да молите Бога за съразмерни с Бога най-добри неща, които Той е планирал за вас и да се молите за това с цялото си сърце. Присъединете се към мен в тази трансформация. Вие ще промените наследството си и ще занесете свръхестествени благословии навсякъде, където отидете. Сега Бог ще освободи чудотворните си сили във вас. За вечността Бог ще ви дари щедро със своята почит и задоволство.